

Minulý víkend předložilo Divadlo Dagmar, v tento čas stylově, kulturnímu divákovi dva lahůdkové dárky. Premiéry Strindbergovy Slečny Julie (v sobotu 10.) a Přidalových Sáněk se zvonci (v neděli 11. prosince).

Karlovarská divadelní zahrádka neoplývá díky více méně známým okolnostem kolem situace v DVN zlatonosnými jabloněmi a má-li být jinak, pak zřejmě jediné hůře. Dřevomorka nepochopitelných divergencí rozložila dramatickou alej na odolné solitéry připravené snášet k nohám nás nehodných šťavnatější plody těch dřívějších úměrně k míře naší zahradnické nedbalosti. Skláním se před nimi jako nad první stránkou Slabikáře a v neohrabaném lingvistickém cvičení skloňují: první osoba karlovarského dramatického světa zní **Hana Franková**, režisérka hry Antonína Přidala Sánky se zvonci.

Nekonvenčně bych se tě Hanko zeptal na pramen té řeky ústící v dnešní premiéře.

Na začátku cítím potřebu

Rozhovor s režisérkou Sáněk na sněhu Hanou Frankovou

Dagmar ve vánočním stylu

připomenout fakt, že Sánky se zvonci se začaly zkoušet jako studiová inscenace DVN v říjnu roku 1993. Jelikož se situace v DVN změnila až se stávajícím způsobem doměnila, od projektu se odstoupilo. Záštitu nad představením poskytlo v tomto roce pochopitelně Divadlo Dagmar - Věra Janovská, Anna Ratajská, Kateřina Kaněrová, ale jinak je to čistá práce lidí. Lidí z DVN - Dagmar Hubičkové a Stanislavy Čihákové, z Divadla za branou II Jany Frankové a Kateřiny Petrové, Anny Fialkové z Horáckého divadla v Jihlavě, Isabely Bencové z Divadelního studia D 3 a ve spolupráci i s autorem hudby Pavlem Žemličkou z Divadla Klobouk. Není sice jednoduché kloubit repertoár několika divadel, ale jsem přesvědčená, že to stálo za to.

Láká mě otázka z druhé strany bariéry. Jakou ideovou váhu při vašem rozhodování měl fakt, že v před-

stavení hrají v krásných rolích samé herečky?

V Karlových Varech byl poměrně silný dámský soubor, aniž bych chtěla urazit pány z DVN, který neměl uplatnění. Inscenace začala vznikat v době, kdy herečky Věra Janovská a Dáša Hubičková neměly u DVN kloudnou práci. Z tohoto prostého důvodu jsme sáhly po Sánkách, když text Anička Ratajská na jaře devadesátého třetího přinesla.

Jsi autorkou pražskými pedagogy DAMU obdivovaného projektu dramatické výchovy mládeže od mateřinek po ty nejstarší kategorie. Jak toto představení do tvého systému zapadá?

Zapadá, myslím, zcela hladce a logicky. Do toho posledního šuplíčku divadla pro mládež.

Díky představení jsem pocítil, že vesmír je rodu ženského. Jak se ti na tomto tématu pracovalo s těmi nejmladšími herečkami?

Možná, že se krutě mylím,

ale mám pocit, že každá holka se od dob dospívání trápí obecnými problémy, které se pojmenovávají až později. Jak roky jdou, konkrétněji. Sánky jsou ale dámská inscenace pro obě pohlaví. Vše, co jsem řekla, v nepatrné obměně platí i pro pány. Pan Přidal popisuje krásně vznik Sáněk inspirací ze vzpomínek na ženy z jeho okolí, kterých si váží a které obdivuje okem užaslého pozorovatele. Obě nejmladší děvčata mi při zkouškách potvrdila na první pohled překvapivou sumu zkušeností. V koncepci dramatu perfektně slouží! Celou první půli nesou náboj tušené zákonitosti, že k nim vše, o čem řeč, také dojde. Dramatická předloha končí sice rokem 1590, ale druhá půlka je metaforou, tak jak se opakují základní druhy vazeb, svatby, pohřby a jak se celé tempo zrychluje, na dnešek.

Bavili jsme se o neutěšené karlovarské divadelní zahrádce. Jak jí pomoci?

Mrzí mě osobně, že se nám dosud nepodařilo sejít nad společnou prací, nám všem, kteří do těchto kulturních aktivit zasahujeme, profesionál nebo amatér, to je mi úplně jedno, protože mám takový pocit, že by se nám lépe žilo v době, kdy to žádné divadlo nemá jednoduché.

Mohla bys srovnat obě víkendové premiéry?

Srovnat, jak srovnat?

Mám na mysli tvé pocity.

Dva hektické večery!

Otázka, která potěší na konci vyčerpávající práce: Co chystáš dalšího?

Na leden nebo začátek února osobní projekt karlovarských pověstí formou divadla jednoho herce Mezi dvojím zasyčením kopy, vyprávění druhé.

Budete v prosinci v Divadle Dagmar ještě nadělovat?

Právě v den, kdy vyjde tento rozhovor a svátek má shodou okolností Dagmar, bych chtěla pozvat diváky na druhou reprízu Strindbergovy Slečny Julie. Hrát budeme od 19.30 v Galerii Alfa Omega.

Děkuji za rozhovor.

ZDENĚK DANĚK